

Bor- og Nim Herreder og enkelte i Sads Herred. Tallet paa de derved nedslagne Kreaturer er jeg ikke i Stand til at opgives nøiagtig. For det Meste er det telegrafiske Opgivelser; og for enkelte Tilfælde mangler jeg helt Opgivelser. Der er der imellem en meget stor Besætning, hvis Antal fylder meget stærkt, ellers har jeg Grund til at tro, at Tallet i Virkeligheden ikke er saa meget stort; thi affet fra denne ene var det kun mindre Besætninger. Jeg ønsker, for at udtale mig fuldkommen aabent, dertil at knytte en lille Bemærkning med Hensyn til de Tilfælde, der ere foresaldne i Horsens, der jo, som de Herrer vide, er et af de Steder, hvortil Sygdommen er blevet overført med Besætninger herfra. Derpaa falder en Del af Tallene. Der er gaaet meget energisk frem derovre. Nu ville ærede Medlemmer maafe vide af mine tidligere Udtalelser, at den rationelle Fremgangsmaade er den, at strax paa Stedet nedslaar Politimesteren eller den medfølgende Dyrlege og Par Stykker, hvorefter Besætningen affpærres, og saa stiller man sin Diagnose. Det Rationelle vilde derefter være, at Veterinærphysikus eller en Mand, der kunde stilles lige med ham, kom til Stede for at konstatere Tilfældet. Dette har umulig i alle Tilfælde kunnet lade sig gjøre, og derfor er der givet Amtmanden og Politimesteren Bemyndigelse til at slaa ned strax. Nu er der slaaet ned i en Del Tilfælde, og som sagt i et større Antal, hvor der fra det veterinære Sundhedsraad er blevet optastet nogen Tvivl om, hvorvidt ogsaa Diagnosen er fuldt rigtig, det vil sige om ogsaa alle de Tilfælde virkelig ere denne Sygdom. — Jeg skal tilføie nu, for ikke at glemme det, at jeg har kun nævnt de Tilfælde, hvor det er notorisk eller antaget, at Sygdommen er konstateret. Desforuden er der flet Nedslagning i 5 Besætninger i Maribo Amt, Frederiksborg Amt osv., hvor der var opstaaet Formodninger i saa Henseende, men hvor Besætningerne ere befundne at være sunde. Jeg tilføier det for at man ikke fra anden Side skal tro, at Tallene ere gale. — Denne Tvivl, som er opstaaet, vil selvfølgelig inderst mulig blive opklaret, og først da skal jeg yttre mig videre derom, men jeg nævner det udtryffeligt her, fordi der er en Del Tilfælde, der ville blive op-

klarede derved, at Veterinæren, Dr. Bang, i Aften paa Indenrigsministeriets Begne vil begive sig til Sjælland med Hovedstation i Horsens for at anstille den i saa Henseende fornødne Undersøgelse. Udfaldet haaber jeg — i hvert Fald foreløbig — at kunne meddele paa Mandag. Dette er en yderligere Forsigtighedsregel, men da der er mange Tilfælde, der kunde virke stræmmende, har man villet udsende en Veterinær, der fuldkommen magtede Sagen i enhver Henseende, og fra hvem der med det Første kunde ventes en paalidelig Beretning.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) spurgte mig, om Burderingerne af de nedslagne Svin var flet i Analogi med Reglen i Loven af 1857. Det er de. Det ærede Medlem udtalte ganske korrekt, at det burde vel egentlig være af Retten udmeldte Meind. Det erkjender jeg, men det ærede Medlem vil ogsaa vide, at Forskjellen jo egentlig kun er den, at det blev Meind, der vare udmeldte af samme Autoritet uden Retten og da det haster, maa man absolut gaa den korteste Vej, naar den kan føre til det samme Resultat, og saa tage Ansvarer derfor. Der er ikke Tale om, at en Politimester har givet sig til at vurdere, men om der er Tilfælde, hvor Sognefogeden er kommen til at fungere baade som Politimester og som Taxationsmand, det tør jeg ikke sige, thi ude paa Landet kan Sligt jo let løbe i Et. Naar en Veterinær er udsendt herfra direkte til det paagjældende Sted, der maafe ligger 1 til 1½ Mil fra Jurisdiktionschefen, har han haft Bemyndigelse til at henvende sig til Sognefogden, der jo ogsaa er en Politimyndighed, for at saa Taxationen i Stand og Nedslagning foretaget strax. Det har jeg anset for nødvendigt, for at der ikke skulde gaa en Dag spildt; da de udsendte Veterinærers Tid jo er meget kostbar, og fordi jeg ikke mener, at man kan hænge sig i Formaliteter, naar der ikke i Realiteten er Noget at bemærke. Hvorledes Taxationerne ere foretagne, kan jeg ikke sige, men jeg tror, at de have været ret rigelige, der pleier aldrig at mangle Noget i den Retning over for slige Besætningers Giere, men at Taxationen maa finde Sted med Hensyn til de Dyr, der ligge, som de findes, er ligesom. — Det ærede Medlem mente, at der kunde